திணைவயினென்னுது தானறிபொருள்வயினெனப்பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ கறவையுய்த்த கள்வர். எ-ம். ஒருத்திகொல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்டலயர்ந்தார். எ-ம். திணையோடு ஆண்மை பெண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப் பாலியமுங் கொள்ளப்படும்.

ஒருமையாற்கூறின் வழுப்படுதலேக்கிப் பன்மை கூறலென வழாநிலைபோலக் கூறினுரேனும், ஒருமையைப் பன்மையாற் கூறுதலும் வழுவாதலின், ஐயப்பொருண்மேற் சொன்னிகழுமாறுணர்த்திய முகத்தாற் பால்வழுவமைத்தவாறும். (உங)

உச. உருபென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்பினு
மிருவீற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை.

இ - ள். உருபெனச் சொல்லுமிடத்தும், ஒருமையும் பன்மையுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப்பொதுச்சொற் கண்ணும், இவ்விருகூற்றினும் ஐயப்புலப்பொதுச்சொல்லாதலுரித்து. எ - று. எனவே, ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ தோன்றுநின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்கவுருபு. எ-ம். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ தோன்றுநின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்க பெற்றம். எ-ம். சொல்லுகவென்பதாம்.

ஐயக்கிளவியென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும்.

உருபினுமென்னுது உருபென மொழியினுமென்றதனான், உருபின் பொருளவாகிய வடிவு பிழம்பு பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறல் உயர்திணைப் பாலியத்திற் குரித்தென்றும்,உருபென மொழிதல் திணையியத்திற் குரித்தென்றும், உரையாசிரியர் கூறினுரேனின்:—அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃறிணைப்பிரிப்பென்றுற்போல உயர்திணைப்பான் மயக்குற்றவென்றும், திணையியத்தென்றும், விதந்

தோதுவர் ஆசிரியர். அவ்வாறேதாமையானும், நடையுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுரையென்க.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்றற்றொடக்கத்து உயர்திணைப்பன்மையொருமைப்பாலெயத்திற்கு உருபு முதலாயினவேலாமையும், திணையையத்திற்கும் ஏனைப்பாலெயத்திற்கும் ஏற்புடைமையும், சுட்டியுணர்கவென்பது போதரச் சுட்டுங்காலெயென்றார். சுட்டுதல் கருதுதல். (உச)

உரு. தன்மை சுட்டலு முரித்தென மொழிப
வன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இ - ள். ஐயுற்றுத் துணியும்வழி அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி நிற்றலுமுரித்தென்று சொல்லுவர், துணிந்து தழீஇக்கொள்ளப்பட்ட பொருளின் வேறாய பொருளிடத்து. எ - று. என்றது, குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ என்றனும், ஒருவன்கொல்லோ ஒருத்திகொல்லோ என்றனும், ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ என்றனும், ஐயநிகழ்ந்தவழித் துணிதலுமுண்டு; பிற நடையுட்டுணிந்தவழி மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைத்தன்மையேற்றினுமமையுமென்றவாறு.

மகனென்று துணிந்தவழிக் குற்றியன்று மகனெனவும், குற்றியென்று துணிந்தவழி மகனல்லன் குற்றியெனவும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழிப் பெண்டாட்டியல்லள் ஆண்மகனெனவும், பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழி ஆண்மகனல்லன் பெண்டாட்டியெனவும், ஒன்றென்று துணிந்தவழிப் பலவல்ல ஒன்றெனவும், பலவென்று துணிந்தவழி ஒன்றன்று பலவெனவும், மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி நின்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறையாகலான், வேறிடத்துச் சுட்டாமையே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஆகவே, இவ்வுருபு குற்றியன்று மகனென ஐயப்புலமாகிய பொதுப்பொருண்மேலானும், குற்றியல்லன் மகனெனத் துணிபொருண்மேலானும், அன்மைக்கிளவி அன்மைசுட்டிநிற்றல் பெரும்பான்மை

யென்பதாம்; என்னை? வேறிடத்துச் சுட்டாமையாவது ஈண்டுச் சுட்டலேயாகலான்.

குற்றியன்று மகன் என்றவழி மகனென்பது நின்றுவற் றுமெனின்:--"எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி— யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப" என்பதனுன் எழுவாய் வெளிப்படாது நிற்றலுமுண்மையான், வெளிப்படாது நின்ற இவனென்னுமெழுவாய்க்கு அது பயனிலையாகலின், நின்று வற்றுதல் யாண்டையதென்க. அல்லனவற்றிற்கு மீதொக்கும்.

குற்றியல்லன் என்புழிக் குற்றியென்பது அல்லனென் னுஞ் சொல்லோடியைந்த வாறென்னையெனின்:—இவ்வுருபு குற்றியாமென்ற வழி ஆமென்பதனோடு குற்றியென்பதூஉம் எழுவாயாய் நின்றே இயைந்தாற்போல, இவன் குற்றியல் லன் என்புழி ஆமென்பதனெதிர்மறையாகிய அன்மைக்கிளவி யோடும் குற்றியென்பது எழுவாயாய் நின்றேயியையுமென் பது. எழுவாயாயியைதலினன்றே யானீயல்லன் என்புழி நீயென்பது வேற்றுமைக்கேற்ற செய்கைபெறுது நின்ற தென்க. (உரு)

உசு. அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இ - ள். பண்புச்சொல்லும், சினைச்சொல்லும், முதற் சொல்லுமென மூன்றுங் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல், வழக்கைப் பொருந்தி நடக்கும், வண்ணச்சொல்லோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல்லையுடைய முதற்சொல். எ - று.

வடிவு முதலாகிய பிறபண்புமுளவேனும், வண்ணப் பண்பினது வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி வண்ணச்சினைச்சொ லென்றார்.

உ-ம். செங்காஞரை; பெருந்தலைச்சாத்தன் எனவரும். கால்செந்தாரை, தலைபெருஞ்சாத்தன் என முறைமயங்கி வரின், மாபுவழுவாமென்க.

வழக்கினுண் மயங்காது வருமெனவே, 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த —செவிசெஞ் சேவலும் பொகு

வலும் வெருவா—வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' எனச் செய்யுளுண்மயங்கியும் வரப்பெறுமென்றவாறும். செவிசெஞ்சேவல், வாய்வன் காக்கை என்பன, செஞ்செவிச் சேவல், வல்வாய்க் காக்கை என்னும் பொருள்பட நின்றமையின், வண்ணச்சினைச் சொன்மயக்கமாயின. அஃதேல், சினையடையாகிய செம்மையும் வன்மையும் முதலடையாயினவாறென்னையெனின்:—சினையொடு முதற்கொற்றுமை யுண்மையான் அவை முதலொடுமியைபுடையவென்பது.

'பெருந்தோட் சிறுநுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை' என்புழி மூன்றும்வழி முதல் கிடவாது பின்னும் அடையுஞ் சினையும் புணர்த்தமையான் வண்ணச்சினைச்சொற் செய்யுளுண் மயங்கி வந்ததென்று உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்:—மூன்றும்வழிப் புணர்க்கப்படும் பேதையென்னு முதற்சொல் பேரமர்க்கண்ணென்னுந் தொகையோடு வேற்றுமைப்பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை சிறுநுசுப்பென்னுந் தொகையோடும் அப்பொருள்படத் தொக்கு, ஒரு சொல்லாய், 'பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' என்றாற்போல மூன்றும்வழிப் பிறசொல்லடுத்துப் பேதையென்னுமுதல் கிடந்ததெனவேபடுதலின், மயக்கமின்மையான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அன்றிப் பெருந்தோண்முதலாகிய மூன்றும் பலபெயரும்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒருசொல்லாய்ப் பின் பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபடத் தொக்கனவெனினும், அவை உம்மைத்தொகைபடத் தொகாது நின்று பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபட ஒருங்கு தொக்கனவெனினும், தம்முளியையாது பேதையென்பதனோடியைதலின், ஆண்டும் மயக்கமின்மையறிக. அஃதேல், இவ்வாறு வருதல் வழக்கிற்கு முரித்தோவெனின்:—அடுக்கிய அடையுஞ்சினையும் பொதுமை நீக்குதற்கன்றி அணி குறித்து நிற்றலிற் செய்யுட்கே உரித்தென்பது. சிறுபைந்தூவி எனச் சினையொடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் செய்யுட்குரித்தென்றும், இளம்பெருங்கூத்தன் என முதலொடு குணமிரண்டடுக்கி வருதல் வழக்கிற்குரித்தென்றும், பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினர். ஒன்றாக பலவாக இனஞ்சுட்டாதன செய்யுட்குரிய

வாம், இனஞ்சுட்டி நின்றன வழக்கிற்குரியவாமென்பதே உரையாசிரியர் கருத்தென்க. அன்றிப் பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதலென்பதனைற் சினையொடு குணமிரண்டடுக்கல் செய்யுளாறென்று கொள்ளினுமமையும்; "முதலொடு குணமிரண் டடுக்கல் வழக்கியல்—சினையொ டடுக்கல் செய்யுளாறே" என்றாராகலின்.

வண்ணச்சினைச்சொ லென்றதனான் வண்ணமுஞ் சினையு முதலுங் கூறுதற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பதாம். எனவே, இளம்பெருங்கூத்தன், பெரும்பலாக்கோடு என்னுந்தொடக்கத்தன வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றவாறு.

மயங்காது வருகவென மரபுவழுக் காத்தவாறு. (உசு)

உள. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னுகிய வுயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.

இ - ள். ஒருவனையும் ஒருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும், ஒன்றனைச் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும், வழக்கின்கணுயர்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாம், இலக்கணமுறைமையாற் சொல்லுநெறியல்ல. எ - று.

உ-ம். யாம் வந்தேம்; நீயிர் வந்தீர்; இவர் வந்தார் என வரும்.

உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல்.

உயர்சொற்கிளவியென்புழிக் கூறியது கூறலன்மை பண்புத்தொகையாராய்ச்சிக்கட் சொல்லுதும். *

தாம் வந்தார் தொண்டனர் எனப் பன்மைக்கிளவி இழித்தற்கண்ணும் வந்ததாலெனின்:—ஆண்டு உயர்சொற்றானே குறிப்புநிலையால் இழிபு விளக்கிற்றென்பது.

இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாறல்லவென்றதனான் இலக்கணமன்மையும், வழக்கினுகியவுயர்சொற்கிளவி யென்றத

* எச்சவியலில் "வண்ணத்தின் வடிவின்" என்னும் இருபதாஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

ஞன் வழுவன்மையுங்கூறினர்; கூறவே, வழுவமைதியென்ற வாறும். அஃதேல், வழக்கினகிய வுயர்சொற்கிளவியெனவே வழுவமைதியென்பது பெறுதும்; இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாறல்லவெனல் வேண்டாவெனின்:—அங்ஙனங்கூறிற் செய்யுள்வரைந்தவாறே வழுவமைத்தவாறேவென ஐயமாக்கலின், அவ்வாறு கூறல்வேண்டுமென்பது.

பன்மைக்கிளவியுமெனப் பொதுவகையாற் கூறினுமே னும், உயர்த்தற்கண் வழங்கப்பட்டு வரும் உயர்திணைப்பன்மையும் விரவுப்பன்மையுமே கொள்ளப்படுமென்றற்கு வழக்கினகிய வென்றார்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனுன் எருத்தையும் ஆவையும், எந்தை வந்தான், எம்மன்னை வந்தாள் எனவுயர்திணையாவுயர்த்து வழங்கலும், ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுற் கன்னிஞாழல், கன்னியெயில் எனவஃறிணையாய் நின்று உயர்திணை வாய்பாட்டாற் கூறப்படுதலும், பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்கினகத்தும், பெருங்கொற்றன், பெருஞ்சாத்தன் என இல்குணமுடித்து உயர்சொல்லாய் வருதலுங் கொள்க. (உ எ)

உ அ. செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கோடையினு
நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்து முரிய வென்ப.

இ - ள். செலவு முதலாகிய நான்குதொழிற்கண்ணும் நிலைபெறப் புலப்படாநின்ற அந்நான்கு சொல்லும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் அம்மூவிடத்திற்குமுரியவாய், வரும். எ - று.

செலவு முதலாகிய தொழிற்கட் சிறப்புவகையானிலை பெறுது பொதுவாய் வரும் இயங்குதல் ஈதலென்னுந்தொடக்கத்தனவற்றினீக்குதற்கு நிலைபெறத்தோன்றுமென்றார்.

முற்றும் எச்சமுந் தொழிற்பெயருமாகி அத்தொழில் பற்றிவரும் வாய்பாடு பலவாயினும், அவையெல்லாம் இங்

நான்குதொழிலும்பற்றித் தோன்றுதலின், நான்குசொல் லென்றார்.

பொருள்வகையான் முன்னறியப்பட்டமையான் அந் நாற்சொல்லுமென்றார்.

இச்சூத்திரத்துள் ஈங்குமுதலாயின தன்மைக்கண்ணும், ஆங்கு முதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும், அடக்கப்பட்டன.

வினைச்சொன் மூன்றிடத்திற்குமுரியவாதல் வினையிய லுட்பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:— ஆண்டுப் பாலுணர்த்துமீற்றான் இடத்திற்குரிமை கூறினார், ஈண்டீற்றானன்றிச் செலவு முதலாயின முதனிலைதாமே இடங் குறித்து நிற்றலுடைமையான், இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின், ஈண்டுக் கூறினரென்பது. அஃதேல், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந் தன்மை முன்னிலை யாயீரிடத்த, படர்க்கையிடத்த, கொடைச்சொல்லுஞ் செல வுச்சொல்லும் எனவோதுக, இச்சூத்திரம் வேண்டாவெ னின்:—அங்ஙனமோதின், இடஞ்சுட்டுமுதனிலை இந்நான்கு மேயென்னும் வரையறை பெறப்படாமையின், இது வேண்டு மென்பது. அஃதேல், போதல் புகுதலென்னுந் தொடக்கத் தனவும் இடஞ்சுட்டுதலின் நான்கென்னும் வரையறை அமை யாதெனின்:—அவை இக்காலத்துச் சிலவிடத்துப் பயின்று வருமாயினும் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலினன்றே, ஆசிரியர் அந்நாற்சொல்லுமென இவற்றையே வரைந்தோது வாராயிற்றென்பது. (உஅ)

உக. அவற்றுள்,
தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந்
தன்மை முன்னிலை யாயீரிடத்த.

இ-ள். கூறப்பட்ட நான்குசொல்லுள், தருசொல்லும் வருசொல்லுமாகிய இரண்டும் தன்மை முன்னிலையாகிய இரண்டிடத்திற்குமுரிய. எ-று.

உ-ம். எனக்குத் தந்தான்; நினக்குத் தந்தான்; என் னுழை வந்தான்; நின்னுழை வந்தான். எ-ம். ஈங்கு வந் தான். எ-ம். வரும்.

தரப்படும் பொருளேயேற்பான் தானும் முன்னின்றானு மாகலானும், வரவுதொழில் தன்கண்ணும் முன்னின்றான் கண்ணுஞ்சென்று முடிதலானும், ஈற்றனன்றி இவ்விருசொல் லுந் தன்மை முன்னிலைக்குரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க.

"நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்—தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு—மம்மூ விடத்து மூரிய" என்று மூன்றிடத்திற்கும் வரைவின்றியாமெனவுங்கொள்ள வைத்தமையான், 'பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த.' எ-ம். 'தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது.' எ-ம். மயங்கி வரு வனவும் அமைக்கப்படும். அஃதேல், படர்க்கைச்சொன் மயக்கமுமெய்துமாலெனின்:—அஃதெச்சவியலுட் பெறப் படுதலின், ஈண்டுக் கொள்ளப்படாதென்க.

ஒருவன் சேய்நிலத்து நின்றும் அணிநிலத்துப் புகுந் தானுயிற் சேய்நிலநோக்க அணிநிலம் ஈங்கெனப்படுதலின், அவன்கண் வந்தான், ஆங்கு வந்தான் என்பன இலக்கணமே யாம். இந்நான்குங் கொடைப்பொருளனவென்று உரையா சிரியர் கூறினாலெனின்:—தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது என்பதனை அமைத்தாராகலின், அவர்க்கது கருத் தன்றென்க.

தரவு வரவையுணர்த்துவனவற்றைத் தருவதும் வரு வதும்போலத் தருசொல், வருசொலென்றார். (உகூ)

கூ. ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த.

இ-ள். செலவுசொல்லுங் கொடைச்சொல்லும் படர்க் கைக்குரிய. எ-று.

உ-ம். அவன்கட்சென்றான்; ஆங்குச் சென்றான்; அவற் குக் கொடுத்தான் என வரும்.

செலவுதொழில் படர்க்கையான்கட்சென்றுறுதலானும், கொடைப்பொருளேற்பான் படர்க்கையானாகலானும், ஈற்ற னன்றி இவ்விருசொல்லும் படர்க்கையிடத்திற்குரியவாயின வாறு கண்டுகொள்க. (கூ0)

ஈக. யாதேவ னென்னு மாயிரு கிளவியு
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும்.

இ - ள். யாது எவனென்னும் இரண்டுசொல்லும் அறியாப் பொருளிடத்து வினாவாய் யாப்புறத் தோன்றும் எ-று.

உ-ம். இச்சொற்குப் பொருள் யாது; இச்சொற்குப் பொருளெவன் என வரும்.

எவ்வகையானும் அறியாப்பொருள் வினவப்படாமையின், ஈண்டறியாப்பொருளென்றது பொதுவகையான் அறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையான் அறியப்படாத பொருளேயாம்.

யா, யாவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாண்டு, யாங்கு என்னுந் தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமுமுதலாகிய சிறப்புவகையானுஞ் சிறிதறியப்பட்ட பொருளனவாகலின், அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றுமையான், இவற்றையே விதந்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றுமென்றார். இவையுந் திணையும் பாலுங்குறித்துவருதலிற் சிறப்புவகையானும் அறியப்பட்டபொருளனவேயன்றேவெனின்:—அற்றன்று: இச்சொற்குப் பொருள் யாது, எவன் என்று வினையவழி, இறப்பானும், அஃறிணையொருமையும் பொதுமையுந் துணிந்து அவற்றுட் பகுதியறிதற்கு வினவுகின்றானல்லன் பொதுவகையான் வினவுகின்றனென்று, உணரும்X ஆகலின், அவ்வாறுதல் வழக்கினகத்து வினவுவானதும் இறப்பானதுங் குறிப்போடு படுத்துணர்க

முன்னர் வழுவமைத்தற்கு அவை இன்னபொருட்குரியவென அவற்றதிலக்கணங் கூறியவாறு. (ஈக)

ஈஉ. அவற்றுள்,
யாதென வருஉம் வினவின் கிளவி
யறிந்த பொருள்வயி னியங் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இ - ள். கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்னும் வினாச்சொல் அறியாப்பொருள் வினவாதலேயன்றி அறிந்த-

பொருட்கண் ஐயநீக்குதற்கு ஆராய்ந்த சொல்லாதலு முரித்து. எ - று.

உ-ம். இம்மரங்களுட் கருங்காலி யாது; நம்மெருதைந் தனுட் கெட்டவெருதியாது என வரும்.

நமருள் யாவர் போயினர்; அவற்றுளெவ்வெருது கெட்டது எனப் பிறவும் அறிந்த பொருள்வயினையந்தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவியாய் வருதலின், அவையும் ஈண்டமைக்கற் பாலவெனின்:—அவை அறிந்தபொருள்வயினையந்தீர்தற்கல்லது யாண்டும் வாராமையின், ஈண்டமைக்கப்படாவென்பது.

இதனுன் வினவுமுவமைத்தார். (கூஉ)

கூகூ. இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியு ளும்மை வேண்டும்.

இ - ள். கேட்போரான் இத்துணையென்றறியப்பட்ட சினைக்கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் வினைப்படுதொகுதிக்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி.' எ-ம். 'மூரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி.' எ-ம். வரும்.

அறிந்த சினைமுதற்கிளவியெனவே, முன்னறியப்படாக்கால், முருகற்குக் கை பன்னிரண்டு, தமிழ்நாட்டிற்கு வேந்தர் மூவர் என உம்மை பெறாது வருமென்பதாம்.

ஐந்தலைநாகமுடன்றது; நான்மறைமுதல்வர் வந்தார் என்புழி, இனைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவியாயினும் வினைப்படுதொகுதியன்மையின், உம்மை பெறுவாயின. அஃதேல், பன்னிருகையுமென்புழியும் தொகுதிப்பெயர் வினையொடு தொடராது கையென்பதனோடொட்டி நிற்றலின் வினைப்படுதொகுதியன்றும் பிறவெனின்:—ஒட்டி நின்றதாயினும், ஐந்தலைநாகம், நான்மறைமுதல்வர் என்பனபோலாது இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருதலிற் கையென்பதனோடியைந்த இயற்றியென்னும் வினை தொகுதிப்பெயரோடியையந்ததாம்; அதனனது வினைப்படுதொகுதியாமென்பது. அஃதேல், கண்ணிரண்டுங்குருடு; எருதிரண்டுமூரி எனப்

பெயர் கொண்டவழி உம்மை பெறுமாறென்னையெனின்:—பெயராக வினையாக முடிக்குஞ்சொல்லொடு படுதலை ஈண்டு வினைப்படுதலென்றாராகலின், அவையும் வினைப்படுதொகுதியாமென்க. ஐந்தலை, நான்மறை என்பனவற்றிற்கு நாகம், முதல்வர் என்பன முடிக்குஞ்சொலன்மையின், வினைப்படுதொகுதியாகாமையுணர்க.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனாற் சினைமுதற்கிளவி யென்றாராயினும் சிறவாத பண்பு முதலாயினவுங் கொள்ளப்படும்.

உ-ம். சுவையாறுமுடைத்திவ்வடிசில், கதியைந்துமுடைத்திக்குதிரை என வரும்.

'இருதோ டோழர் பற்ற.' எ-ம். 'ஒண்குழை யொன்றெல்கி யெருத்தலைப்ப' எ-ம். உம்மையின்றி வந்தனவாலெனின்:—ஆண்டும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு நின்றனவென்பது. (கூகூ)

கூச. மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

இ-ள். இல்லாப்பொருட்கும் இடமுங்காலமும் பொருளுமுதலாயினவற்றொடு படுத்து இன்மை கூறுதற்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக. எ-று.

உ-ம். பவளக்கோட்டு நீலயானை சாதவாகனன் கோயிலுள்ளுமில்லை. எ-ம். குருடு காண்டல் பகலுமில்லை. எ-ம். 'உறற்பால நீக்கலுறுவர்க்கு மாகா.' எ-ம். வரும். இல்லாப்பொருட்கு ஒருகாலுநிலையுறுதலின்மையின், மன்னுப்பொருளென்றார்.

இடமுதலாயினவற்றொடு படுத்தற்கணென்பது ஏற்புழிக்கோடலென்பதனாற் பெற்றும். அவற்றொடு படாதவழிப் பவளக்கோட்டு நீலயானையில்லை என உம்மையின்றி வருமென்பதாம்.

முற்றும்மையும் எச்சவும்மையுமாகிய வேறுபாடுடையவேனும், உம்மை பெறுதலொப்புமையால், அன்னவியற்றென்றார்.

இரண்டுசூத்திரத்தானும் மரபுவழுக் காத்தவாறு. (கூச)

கூடு. எப்பொரு ளாயினு மல்ல தில்லெனி
னப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இ - ள். யாதாயினு மொருபொருளேயாயினும் ஒருவன் அல்லதில்லென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனலுறின், அப்பொருடன்னையே கூறுது அப்பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறுக. எ - று.

உ-ம். பயறுளவோவணிகீர் என்று வினயவழி உழுந் தல்லதில்லை; கொள்ளல்லதில்லை என அல்லதில்லென்பான் பிறிது பொருள் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

அல்லதில்லெனினெனப் பொருள்பற்றி யோதினாராக லின், அல்லதில்லென்னும் வாய்பாடேயன்றி, உழுந்தன்றி யில்லை உழுந்தேயுள்ளது என அப்பொருள்படுவன வெல் லாங்கொள்க. உழுந்தல்லதில்லையெனப் பிறிது பொருள் கூறுது பயறல்லதில்லையென அப்பொருள் கூறின், பயறுள்ள அல்லனவில்லையென மறுதலைப் பொருள்பட்டுச் செப்புவழு வாமாறறிக.

யாதானுமாக அல்லதில்லெனிற் பிறிதுபொருள் கூறுக வென எஞ்சாமற்றழீஇ யாப்புறுத்தற்கு எப்பொருளாயினு மென்றார்.

அல்லதில்லென்பதற்குத் தன்னுழையுள்ள தல்லதென் றும், அப்பொருளல்லாப்பிறிதுபொருள் கூறலென்பதற்கு இனப்பொருள் கூறுகவென்றும், உரைத்தாரால் உரையா சிரியரினின்:—பயறுளவோவென்று வினயவழிப் பயறில்லை யென்றுற்படும் வழுவின்மையானும், உள்ளதல்லதென்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்லவெனக் குறித்த பொருள் விளங் காமையின் அகப்படச் சூத்திரியாராகலானும், பாம்புணிக் கருங்கல்லும் பயறும் விற்பானொருவனுழைச்சென்று பயறுள வோவென்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்க லல்லதில்லையென்றல், இனப்பொருள் கூறுமையாற்பட்ட இழுக்கின்மையானும், அவை போலியுரையென்க. அல்லதூஉம், இனப்பொருள்